

fructora i destructiva dels capítols del nacionalisme vallesà ens obliga a fer-los una pregunta:

Què heu fet per al districte?

Malvats!!

En la sessió que celebrà la Comissió Provincial el divendres passat, a prècs del consueïent vocal de la mateixa, senyor Pich, s'acordà demanar nous antecedents abans d'emetre l'informe sol·licitat pel Governador en el recurs d'alçada interposat per don Josep Viadé contra la destitució del càrrec de secretari de l'Ajuntament de Sant Feliu de Codines.

Precisament, i a proposta del nostre diputat provincial, senyor Flaquer, fou votada la urgència de l'assumpte, acordant-se que no procedeix aital declaració, per sis vots en contra de tres.

No ens sorprèn el procedir de la Comissió Provincial, que és el nu caciquista més infecte de l'administració pública d'aquesta província.

Però aquest joc caciquista, no arregla res, i com que a la fi la justícia s'imposarà, com més s'allunyi la resolució definitiva, més greus seran els perjudicis que sofrirà l'Ajuntament de Sant Feliu.

Per altra part, aquest procedir, malvat i indignat, ens assenyala a nosaltres un camí a seguir, i ho farem amb totes les seves conseqüències.

Si el nostre bon amic en Josep Viadé, hagués acceptat la credencial del Municipi de Barcelona, que a canvi d'una traïció li oferien, no es trobaria en aquest cas. Conseqüències d'ésser home lleal i honorat.

I aquests malvats tenen l'atreuiment de dir-se defensors de Catalunya!

Pobre Catalunya, si caiguessis a les seves mans!

Malvats, més que malvats!

Camins veïnals

En el penúltim número d'aquest setmanari, i en una correspondència de Cardedeu, en parlar de la carretera projectada que ha d'unir aquella important població amb Dos Rius, es feia notar que en el que fa referència a la construcció de camins veïnals l'Estat, té reservat el dret d'escollir entre els que les Diputacions projectin, aquells que cregui més convenients i necessaris; estant condicionada, l'importància d'aquesta decisió, a l'import amb que aquest contribueixi a la millora.

Alguns amics nostres ens han parlat estranyats, d'aquest assumpte, puix a força de tant sentir dir que la Mancomunitat és qui exclusivament construeix els camins veïnals, s'ho havien arribat a creure.

Com a aclaració, i amb el sol objecte de donar a cada hù el que li pertany, hem de dir el següent:

Que l'Estat és qui construeix els camins veïnals, encara que per delegació poden encarregar-se de fer-los les Diputacions, les Mancomunitats, els Ajuntaments, o els particulars

A aquest fi, no pot començar-se'n cap que l'Estat no aprovi el projecte, amb el replanteig correponent, portat a cap pels seus enginyers; i una vegada està conforme, ha d'enviar se a Madrid, al Ministeri de Foment, on definitivament s'aprova.

Una vegada aconseguit aquest tràmit, i de acord amb les consignacions anyals que l'Estat consigna en els seus pressupostos, l'expedient entra en el tràmit de subasta.

De les relacions que les Diputacions someten a l'aprovació de l'Estat, proporcionalment amb la part amb que aquestes entitats i aquell hi contribueixen, les Diputacions i la Direcció General d'Obres Públiques formularan el pla general de camins que deguin començar-se, continuar-se o construir-se totalment, durant el transcurs de l'any econòmic.

I per a major claretat, copiem a continuació una disposició que amb data de primer de Juny de 1920 fou dictada per la Direcció General d'Obres Públiques, que's refereix d'una manera concreta a aquest tema i fou publicada a la Gaceta del 21 de juliol del mateix any.

Diu així:

MINISTERIO DE FOMENTO

Dirección General de Obras Públicas
Caminos vecinales

No disponiendo los contratos celebrados con las Diputaciones para la ejecución de caminos vecinales orden en que debe acometerse la de los comprendidos en dichos contratos.

Esta Dirección general ha dispuesto que al principio de cada año económico se apruebe el plan de obras que se redactará en la forma siguiente:

1.º La Diputación comunicará a esta Dirección el importe que puede dedicar a las mencionadas obras en el año de que se trata para sufragar la parte que le corresponde de ellas, y en su vista, el importe total de las obras que pueden construirse en ese período de tiempo.

2.º En la misma proporción con que, según el contrato, contribuyen a las obras de la Diputación y el Estado formularán aquéllas y esta Dirección la parte alícuota correspondiente del plan total anual, fijando los caminos pertenecientes al contrato que deben empezarse, continuarse o construirse totalmente en dicho período de tiempo.

Lo que comunica a V. S. para su conocimiento y cumplimiento urgente de lo dispuesto en lo que se refiere al actual ejercicio.

Dios guarde a V. S. muchos años.

Madrid, 1.º de Junio de 1920

El Director General, CASTELL
Señores Presidentes de las Diputaciones provinciales de Barcelona, Ciudad Real, Coruña, Gerona, Huelva, Huesca, Jaén, Lérida, Logroño, Lugo, Orense, Oviedo, Salamanca, Valencia, Valladolid y Zamora.

(De la «Gaceta», 21 Julio de 1920).

Per causes alienes a la voluntat nostre, ha sotert l'aplaçament d'un dia l'aparició del present nombre de EL DEMOCRATA.

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45,212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la *friolera* de 567,547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertràn i Musitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohò de la Lliga Regionalista

NOTETES

En Pol, de la «Veu», en la seva secció de «Al Dia» publicada el dimecres últim, mig irònic, mig compungit, ens detallà pintorescament l'estat en que es mou en l'actualitat l'esperit catalanista de la capital i la diversitat de criteris que sustenten els seus caps davanters.

Realment, amic Pol, és descoratjador que els «joves i homes de totes edats, i de tots els matços del catalanisme» hagin arribat a un extrem tal de discontornitat i enrenou entre ells, que aviat no sabrem del cert què és el que vol la Lliga, el què pretè en Macià, el què els cal assolir als d'Acció Catalana i quin serà el programa per a demà de la Unió Catalanista. No parlem dels monàrquics autonomistes, ni dels liberals regionalistes, ni dels federals de tota la vida, que aquests ja fa temps que no sabem on son.

Amic Pol, aquesta vegada em sembla que els números li fallaran.

Encara que a l'hora de les realitats, o sigui la de «vots són trunfos», vulgui sumar-se els de tots els «joves i homes de totes edats i de tots els matços del catalanisme».

I allavors caldrà fer un auto de fè amb la seva famosa «aritmètica» i aprofitar el caliu per a fer-ne un altre amb el tant bescantat «diccionari de la Lliga».

I un cop tot siguin cendres, ja ens cuidarem nosaltres d'esventar-les.

Amen.

Fa temps que no se sent dir res del senyor Cambó, però com que nosaltres estem al tanto dels seus plans maquiavèlics, podem assegurar que estudia un altre discurs que desfà, per inoportú, tot el programa exposat en el de la Barceloneta.

Coses de la seva teoria «oportunist», Aviat no sabrem on som; ni ell tampoc!